

са надѣвамъ че въ мойто земя ще намѣришь по-го-
лѣмъ приемъ тѣй ли?“

Великана Николай билъ отправенъ по море въ
Петербургъ и служилъ въ самия Петровъ дворецъ.

40.

Гробницата на Лютера.

Любопитството и желанието да види и да научи
всичко били неограничени у Петра. Въ пхтуванието
си, той всждѣ, на всѣка почти стъпка са спиралъ
да разгледва разнитѣ естествени или искусни досто-
паментни работи. При заминуванието си презъ как-
вото и да били малко и ничтожно село, той са спи-
ралъ и разпитвалъ не съществували тамъ достойно
за забѣлѣжаване. Когато му отговаряли, че съще-
ствува но съвсѣмъ не достойно за внимание, той
казвалъ: „Заради васъ е нищо но заради мене може
би да е много нѣщо; заведете ма самъ да видя.“
И дѣйствително, той всѣкога находилъ предмѣти до-
стойни за внимание. Тѣй напримѣръ, като замину-
валъ презъ единъ малкъ градецъ въ Германия, уста-
новилъ са въ проста една Пиварница; тамъ му под-
несли да си купи просто кофарче, направено отъ
единъ майсторъ на същия градецъ. Като распиталъ и
узналъ, че същия тозъ майсторъ можѣлъ да прави
и много други още чисти работи, Петъръ самъ, лично
отишалъ да го споходи. Той видѣлъ у тозъ май-
сторъ много гиздави и чисти работи, измислени и
направени отъ самого него; накаралъ го да му по-
каже всичко щото са намѣрвало въ магазинята му,